

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Stk/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2022200293
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2026:2022200293.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudkyne Mgr. Kristíny Babiakovej a zo sudcu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): TONYtrans, s.r.o., so sídlom Dohnányho 2, 917 02 Trnava, IČO: 36 279 919, zastúpený: JUDr. Michal Krutek, s.r.o., so sídlom Hlavná 11, 917 01 Trnava, IČO: 47 254 581, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102598884/2022 z 20. septembra 2022, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Bratislave č. k. TT-20S/137/2022-47 zo 4. júna 2025, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Daňový úrad Trnava (ďalej len „správca dane“) vydal rozhodnutie č. 101407547/2022 zo 16. mája 2022 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie o pokute“), ktorým podľa § 155 ods. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.111,90 eur za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. e) daňového poriadku - uvedenie nižšej dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2018 v daňovom priznaní ako daň, ktorú mal uviesť. Správca dane uložil žalobcovi pokutu na základe rozhodnutia č. 102323651/2021 z 22. novembra 2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie o vyrubení rozdielu dane“), vydaného vo vyrubovacom konaní po vykonanej daňovej kontrole u žalobcu na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2018, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubil žalobcovi rozdiel dane vo výške 7.610,22 eur. Proti prvostupňovému rozhodnutiu o vyrubení rozdielu dane podal žalobca odvolanie, o ktorom odvolací orgán rozhodol tak, že rozhodnutím č. 100451938/2022 z 9. marca 2022 (ďalej len „odvolacie rozhodnutie o vyrubení rozdielu dane“ a spolu s prvostupňovým rozhodnutím o vyrubení rozdielu dane ďalej aj „rozhodnutia o vyrubení rozdielu dane“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie o vyrubení rozdielu dane, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. marca 2022 a stalo sa tak relevantným podkladom na uloženie sankcie. Uvedenie nižšej daňovej povinnosti v daňovom priznaní oproti daňovej povinnosti zistenej správcom dane malo za následok nielen vyrubenie rozdielu dane vo výške 7.610,22 eur, ale aj uloženie pokuty z rozdielu dane vo výške 1.111,90 eur. Pri uložení pokuty z rozdielu dane správca dane aplikoval § 155 ods. 1 písm. f) daňového poriadku, podľa ktorého je výška sankcie stanovená presným výpočtom a odvíja sa od kladného rozdielu dane zistenej správcom dane a dane uvedenej v daňovom priznaní.

2. Voči prvostupňovému rozhodnutiu o pokute podal žalobca odvolanie. Žalovaný rozhodnutím č. 102598884/2022 z 20. septembra 2022 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“ a spolu s prvostupňovým rozhodnutím o pokute ďalej aj „rozhodnutia o pokute“) prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II. Konanie pred správnym súdom

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca na Krajský súd v Trnave správnu žalobu a domáhal sa jeho zrušenia. Žalobca väčšinu námietok uvedených v správnej žalobe smeroval voči rozhodnutiam o vyrubení rozdielu dane (týkali sa evidencie tržieb žalobcu). Vo vzťahu k prvostupňovému rozhodnutiu o pokute a rozhodnutiu žalovaného namietal, že bol sankcionovaný za niečo, čo je ešte predmetom správneho súdneho prieskumu pod sp. zn. TT-14S/34/2022. Navrhol, aby správny súd spojil obe konania (t. j. preskúmanie rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane - sp. zn. TT-14S/34/2022 a preskúmanie rozhodnutí o pokute - sp. zn. TT-20S/137/2022) na spoločné konanie podľa § 65 ods. 1 a 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“).

4. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“), ako súd, na ktorý prešla právomoc z Krajského súdu v Trnave [§ 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov], rozsudkom č. k. TT-20S/137/2022-47 zo 4. júna 2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) správnu žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

5. Správny súd uviedol, že žalobca svoju argumentáciu smeroval najmä k rozhodnutiam o vyrubení rozdielu dane, ktoré neboli predmetom prieskumu, a preto nemohol na túto argumentáciu žalobcu prihliadnuť.

6. Ďalej uviedol, že žalobca vychádzal z mylného predpokladu, že možnosť podania správnej žaloby proti rozhodnutiam o vyrubení rozdielu dane ako podkladovým rozhodnutiam bráni správcovi dane začať administratívne konanie a rozhodnúť o správnom delikte, ktorého sa žalobca dopustil konaním opísaným v prvostupňovom rozhodnutí a rozhodnutí žalovaného. V posudzovanom prípade však boli rozhodnutia o vyrubení rozdielu dane v čase vydania prvostupňového rozhodnutia o pokute a rozhodnutia žalovaného právoplatné a vykonateľné, pričom ich vykonateľnosť nebola odložená ani po podaní správnej žaloby.

7. Nad rozsah podanej správnej žaloby správny súd nezistil ani vady v postupe a v konaní orgánov verejnej správy v zmysle § 195 SSP.

III. Kasačná sťažnosť, stanovisko účastníkov

8. Proti napadnutému rozsudku správneho súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnil v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP tým, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správneho súdu na ďalšie konanie.

9. Sťažovateľ namietal, že v správnej žalobe navrhol spojenie vecí, pričom správny súd sa s týmto návrhom vôbec nevyssporiadal; napadnutý rozsudok tak bol aj nedostatočne odôvodnený. Podľa sťažovateľa mal správny súd buď obe konania spojiť alebo konanie vedené pod sp. zn. TT-20S/137/2022 ex offo prerušiť podľa § 100 SSP až do skončenia konania vedeného pod sp. zn. TT-14S/34/2022, t. j. do skončenia konania o preskúmanie rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane. Ďalej sa obsiahlo venoval obsahu základného práva na spravodlivý proces v súvislosti s povinnosťou súdu odôvodniť svoje rozhodnutie, pričom poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 242/2007 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžf/107/2014, sp. zn. 5Sžh/2/2016, sp. zn. 5To/13/2020 a 1Obdo/72/2020.

10. Sťažovateľ tiež namietal, že nie je zrejmé, ako by mal sťažovateľ postupovať, ak by došlo k zrušeniu rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane a rozhodnutie žalovaného by ostalo nenapadnuté v súdnom konaní. Podľa sťažovateľa posúdenie správnosti rozhodnutia vydaného v neskoršom konaní bolo závislé od posúdenia správnosti rozhodnutia vydaného v skoršom konaní a mali byť preto využité inštitúty spojenia vecí alebo prerušenia konania.

11. Ku kasačnej sťažnosti sa žalovaný písomne vyjadril a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol. Uviedol, že tvrdenie sťažovateľa o nerozhodnutí o spojení konaní nie je pravdivé - správny súd vydal uznesenie sp. zn. TT-14S/34/2022-124 z 27. mája 2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. júna 2024, ktorým návrh na spojenie vecí zamietol. Ďalej uviedol, že v prípade, ak by bola novým rozhodnutím suma rozdielu dane upravená, upraví sa alebo sa zruší z úradnej moci aj pokuta, a to podľa § 155 ods. 14 daňového poriadku.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

12. Vec bola predložená Najvyššiemu správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) 18. septembra 2025. Vec bola náhodným spôsobom pridelená dňa 30. októbra 2025 ôsmemu senátu Najvyššieho správneho súdu a v tomto senáte bola pridelená sudkyňi spravodajkyňi JUDr. Anite Filovej.

13. Podpredseda Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky uznesením sp. zn. Kpp/25-41 z 25. novembra 2025 rozhodol, že sudkyňa JUDr. Anita Filová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci.

14. Najvyšší správny súd po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

15. Spornými otázkami, k vyriešeniu ktorých bol kasačný súd vyzvaný, bolo, či (i) prebiehajúce konanie vo veci súdneho prieskumu rozhodnutí z daňového vyrubovacieho konania - rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane - predstavuje prekážku pre vydanie rozhodnutia v konaní o súvisiacom správnom delikte podľa § 154 ods. 1 písm. e) daňového poriadku, prípadne pre rozhodnutie správneho súdu v nadväzujúcom súdnom prieskume, či (ii) mal správny súd takéto súvisiace súdne konania (sp. zn. TT-20S/137/2022 a sp. zn. TT-14S/34/2022) spojiť podľa § 65 ods. 1 a 2 SSP alebo či (iii) mal správny súd konanie prerušiť podľa § 100 SSP až do skončenia konania o preskúmaní rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane (vedeného pod sp. zn. TT-14S/34/2022).

K prebiehajúcemu súdному konaniu

16. Kasačný súd zistil, že predmetom konania pred kasačným súdom už bola skutkovo aj právne obdobná vec - preskúmanie prvostupňového rozhodnutia a rozhodnutia žalovaného o správnom delikte podľa § 154 ods. 1 písm. e) daňového poriadku. Kasačný súd preto poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 3Stk/7/2021 z 28. februára 2023. Kasačné sťažnosti v oboch veciach smerovali voči rozsudkom správneho súdu, ktorými boli zamietnuté správne žaloby proti rozhodnutiam žalovaného, ktorými boli potvrdené prvostupňové rozhodnutia o správnom delikte podľa § 154 ods. 1 písm. e) daňového poriadku a o uložení pokuty daňovému subjektu podľa § 155 ods. 1 písm. f) bod 1 daňového poriadku. V oboch prípadoch tieto rozhodnutia vychádzali z rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane napadnutých v správnom súdnictve (vo veci sp. zn. 3Stk/7/2021 už vo fáze podanej kasačnej sťažnosti). Vo veci sp. zn. 3Stk/7/2021 považoval kasačný súd argumentáciu sťažovateľa za nedôvodnú, pričom rozhodol tak, že kasačnú sťažnosť zamietol.

17. Kasačný súd tak v súlade s § 464 ods. 1 SSP poukazuje na odôvodnenie skôr vydaného rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 3Stk/7/2021 z 28. februára 2023. S týmto rozsudkom kasačného súdu sa konajúci senát stotožňuje, na toto rozhodnutie poukazuje a v príslušnom rozsahu ho uvádza (s prípadnými úpravami textu v hranatých zátvorkách):

19. Podľa § 154 ods. 1 písm. e) Daňového poriadku sa správneho deliktu dopustí ten, kto uvedie v daňovom priznaní alebo dodatočnom daňovom priznaní daň, ktorá je nižšia ako daň, ktorú mal v daňovom priznaní uviesť.

20. Vychádzajúc z vymedzenej skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu kasačný súd konštatuje, že pre rozhodnutie správca dane o spáchaní tohto deliktu je rozhodujúce preukázanie skutočnosti, že daňový subjekt v daňovom priznaní uviedol nižšiu daň. Kasačný súd zastáva právny názor, že z pohľadu preukázania znakov skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu sú kľúčové zistenia vychádzajúce z daňovej kontroly (§ 44 ods. 1 a 4 písm. b) a nasl. Daňového poriadku, resp. § 15 ods. 1 a nasl. zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov; ďalej len „zákon o správe daní“), resp. z výsledkov vyrubovacieho konania (§ 68 a nasl. Daňového poriadku, resp. § 38 a nasl. zákona o správe daní). V tomto procesnom postupe totiž správca dane overuje správnosť deklarovaných tvrdení (obchodov) daňových subjektov a v nadväznosti na svoje zistenia rozhodnutiami koriguje prípadné nepresnosti. Takýmto zákonným podkladom pre konanie o správnom delikte v tejto veci je rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 102010182/2018 zo dňa 9. októbra 2018 [v preskúmanom prípade rozhodnutie žalovaného č. 100451938/2022 z 9. marca 2022] o potvrdení rozhodnutia o vyrubení rozdielu dane. Zároveň platí, že v kompetencii správneho orgánu, ktorý sankciu ukladá, nie je už skúmanie rozhodnutia o vyrubení rozdielu dane a ani dôvodov pre jeho vydanie.

21. Rozhodnutie správca dane vo vyrubovacom konaní sa stáva podkladom pre rozhodovanie správca dane v sankčnom konaní momentom nadobudnutia jeho právoplatnosti (§ 72 ods. 7 v spojení s § 63 ods. 9 Daňového poriadku). Právoplatné rozhodnutie sa považuje za definitívne, konečné (nemožno voči nemu podať riadny opravný prostriedok), záväzné a relatívne nezmeniteľné (možno voči nemu podať len tzv. mimoriadne opravné prostriedky; KUBINCOVÁ, S.: Daňový poriadok. 1. vydanie. § 63. Bratislava: C. H. Beck, 2015, ISBN: 978-80-89603-28-2). Takéto rozhodnutie tiež požíva prezumpciu správnosti správnych rozhodnutí, tzn. že sa naň uplatňuje „vyvrátiteľná právna domnienka (presumptio iuris tantum) o tom, že treba na konkrétny správny akt bezpodmienečne nazerať ako na akt správny,

ktorý je bez právnych väd“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/61/2016 zo dňa 23. augusta 2018).

22. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že uplatnenie mimoriadneho opravného prostriedku, pokiaľ s ním zákonodarca nespája odkladný účinok, alebo podanie správnej žaloby, nemá priamy dopad na právoplatnosť a ani prezumpciu správnosti a zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Nie je preto schopné ani ohroziť spôsobilosť dotknutého rozhodnutia byť podkladom pre rozhodovanie správcu dane v konaní o správnom delikte a rovnako nepredstavuje bez ďalšieho ani obligatórny dôvod na prerušenie nadväzujúcich konaní (argumentum a contrario § 61 ods. 1 Daňového poriadku). Právoplatnosť stráca rozhodnutie až v prípade, ak je na základe mimoriadneho opravného prostriedku alebo správnej žaloby aj zrušené.

23. Uplatňujúc vyššie uvedené východiská na prípad sťažovateľky kasačný súd konštatuje, rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 102010182/2018 zo dňa 9. októbra 2018, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správcu dane o vyrubení rozdielu dane nadobudlo právoplatnosť dňa 18. októbra 2018 [v preskúvanom prípade rozhodnutie žalovaného č. 100451938/2022 z 9. marca 2022, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správcu dane o vyrubení rozdielu dane, nadobudlo právoplatnosť dňa 10. marca 2022], jeho doručením sťažovateľke. Tieto rozhodnutia neboli k dnešnému dňu na základe mimoriadnych opravných prostriedkov ako ani na základe správnej žaloby zrušené a ani zmenené. Predstavujú preto riadny podklad pre prvostupňové rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovaného o správnom delikte sťažovateľky podľa § 154 ods. 1 písm. e) Daňového poriadku.

18. K námietke sťažovateľa, že nie je zrejmy postup, ak by došlo k zrušeniu rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane a rozhodnutie žalovaného by ostalo nenapadnuté v súdnom konaní, poukazuje kasačný súd na § 155 ods. 14 daňového poriadku, podľa ktorého ak bola novým právoplatným rozhodnutím suma rozdielu dane alebo suma nároku podľa osobitných predpisov upravená, upraví sa alebo sa zruší z úradnej moci pokuta uložená podľa odseku 1 písm. f); novým rozhodnutím o pokute sa pôvodné rozhodnutie zrušuje.

19. Kasačný súd rešpektuje obavy sťažovateľa z hrozacej majetkovej ujmy v prípade, že by bol vo svojej snahe o zrušenie rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane úspešný. Dáva však do pozornosti, že aj táto situácia je príslušnou právnou úpravou predvídaná, konkrétne v už spomenutom § 155 ods. 14 daňového poriadku. Citované ustanovenie predstavuje garanciu, že ani v prípade vydania nového, pre sťažovateľa priaznivejšieho rozhodnutia, nedôjde k ujme na jeho právach.

20. Vychádzajúc z už uvedeného kasačný súd uzatvára, že sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom správneho súdu v napadnutom rozsudku (body 20-25) a tento považuje za vecne správny.

K prerušeniu konania a spojeniu vecí

21. Sťažovateľ tiež namietal, že sa správny súd nevysporiadal s jeho návrhom na spojenie vecí. Kasačný súd mal zo súdneho spisu (č. l. 42) preukázaný opak - správny súd uznesením č. k. TT-14S/34/2022-124 z 27. mája 2024 návrh sťažovateľa na spojenie vecí podľa § 65 ods. 1 SSP zamietol z dôvodu, že v čase rozhodovania o návrhu bola vo veci sp. zn. TT-20S/137/2022 už ukončená písomná fáza konania a spis bol pripravený na rozhodnutie vo veci samej, pričom vo veci sp. zn. TT-14S/34/2022 písomná fáza konania stále prebiehala a poukázal aj na potrebu zachovania zásady zákonného sudcu. Uvedenú námietku sťažovateľa tak kasačný súd zamietol ako nedôvodnú.

22. V podanej kasačnej sťažnosti ďalej sťažovateľ namietal, že správny súd mal ex offo konanie prerušiť podľa § 100 SSP až do skončenia konania o preskúvanie rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane (vedeného pod sp. zn. TT-14S/34/2022). Kasačný súd opakuje (viď bod 21 odkazovaného rozhodnutia), že podanie správnej žaloby nemá priamy dopad na právoplatnosť a ani prezumpciu správnosti a zákonnosti napadnutého rozhodnutia a nie je ani schopné ohroziť spôsobilosť dotknutého rozhodnutia byť základom pre následné rozhodovanie správcu dane v konaní o správnom delikte. Rovnako nepredstavuje bez ďalšieho ani obligatórny dôvod na prerušenie nadväzujúcich konaní (argumentum a contrario § 61 ods. 1 daňového poriadku). Taktiež aj z pohľadu ustanovenia § 100 ods. 1 SSP je potrebné uviesť, že podanie správnej žaloby, bez odkladného účinku, proti inému (aj keď v podstate súvisiacemu) rozhodnutiu nepredstavuje samo o sebe dôvod na obligatórne prerušenie súdneho prieskumu nadväzujúceho správneho rozhodnutia. Je tomu tak preto, že v takomto prípade absentuje vzťah závislosti rozhodnutia správneho súdu od výsledku súdneho prieskumu rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane (je možné rozhodnúť aj bez tohto výsledku - a contrario § 100 ods. 1 písm. a) SSP).

23. Z pohľadu kasačného súdu je tiež relevantné, že právna úprava s podaním správnej žaloby proti rozhodnutiu daňových orgánov vo vyrubovanom konaní priamo odkladný účinok nespája (§ 184 SSP); tento možno priznať len na návrh žalobcu v prípade zistenia existencie zákonných dôvodov (§ 185 SSP).

24. Kasačný súd tak konštatuje, že nebol daný dôvod na obligatórne prerušenie správneho súdneho konania v tejto veci. Kasačný súd tiež upriamuje pozornosť na skutočnosť, že sťažovateľ o prerušenie

súdneho konania v predmetnej veci ani nežiadal. Aj z tohto dôvodu preto správny súd nepochybil, pokiaľ v predmetnej veci rozhodol a nevyčkal na rozhodnutie vo veci sp. zn. TT-14S/34/2022. Túto námietku sťažovateľa preto vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú.

V. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

25. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľa. Rozsudok správneho súdu považuje za dostatočne odôvodnený a vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia veci. Preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

26. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že ju žiadnemu z účastníkov nepriznal, keďže sťažovateľ nemal úspech v kasačnom konaní a u procesne úspešného žalovaného nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by mohol spravodlivo požadovať náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.